

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/2/2014
Identifikačné číslo spisu: 7005010467
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:7005010467.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2015 v trestnej veci obvineného S. S. a spol. pre spolupáchateľstvo k trestnému činu skrátenia dane podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinnom do 31. decembra 2005, o dovolaní obvinených S. S., W. S. a O. A. podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Juraja Seitza proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. júna 2013, sp. zn. 6 To 70/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených S. S., W. S. a O. A. sa o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I z 20. júna 2012, sp. zn. 5 T 39/2009, boli obvinení uznaní vinnými v bode 1/ S. S. a W. S. z trestného činu skrátenia dane podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (správne malo byť uvedené zo spolupáchateľstva k) a v bode 2/ O. A. z trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

1/ obvinení S. S. a W. S. ako konatelia i spoločníci obchodnej spoločnosti V., spoločne v období od 1. februára 2001 do konca júla 2001 v úmysle skrátiť dane, nakúpili postupne od spoločnosti A. celkom 1094040,00 kg nízkosírneho stredného destilátu určeného len na špecifické spracovanie, pričom uvedený ropný produkt obratom v tom istom rozsahu priamo predali spoločnostiam O. a R., čím za zdaňovacie obdobie roka 2001 skrátili spotrebnú daň z uhľovodíkových palív a mazív v čiastke 18.051.660,- Sk (599.205,34 Eur) a súčasne i daň z pridanej hodnoty vo výške 4.151.882,- Sk (137.817,23 Eur),

2/ obvinený O. A. ako konateľ obchodnej spoločnosti V. v období od 2. augusta 2001 do 30. decembra 2001 v úmysle skrátiť dane, nakúpil na objednávku spoločnosti V. od spoločnosti A. (správne malo byť uvedené W.) nízkosírnny stredný destilát určený len na špecifické spracovanie v celkovom množstve 3619860 kg, pričom ho obratom v množstve 3573460 kg priamo predal spoločnosti V., čím za zdaňovacie obdobie roka 2001 skrátil spotrebnú daň z uhľovodíkových palív a mazív vo výške 58.962.090,- Sk (1.957.182,83 Eur) a súčasne i daň z pridanej hodnoty v čiastke 13.561.281,- Sk

(450.152,06 Eur).

Za to boli obvinení odsúdení podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. na tresty odňatia slobody u všetkých zhodne na 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. boli všetci obvinení pre výkon uložených trestov zaradení do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Odvolyvanie obvinených S. S., W. S. a O. A. a tiež prokurátora boli uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19. júna 2013, sp. zn. 6 To 70/2012, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Proti týmto rozhodnutiam súdov obidvoch stupňov včas podali z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinení S. S., W. S. a O. A.

V dôvodoch podaného dovolania spoločne argumentovali výkladom pojmov „deň spotreby“ a „deň použitia“, ktoré vyplývajú z § 8 ods. 1 písm. g/ zákona č. 316/1993 Zb. o spotrebnej dani z uhl'ovodíkových palív a mazív. Podľa ich názoru pojem špecifické použitie konkretizuje doplnková poznámka č. 4 k Colnému sadzovníku (kapitola 27) ako procesy vákuová destilácia, redestilácia pri veľmi starostlivom delení do frakcií a podobne. Tento zákon vznik daňovej povinnosti konštruuje dňom, kedy dochádza k použitiu paliva alebo maziva na iný než určený účel. Prvostupňový súd pojem použitia vyložil nad doplnkovú poznámku, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Oba súdy vychádzali totiž zo záveru, že samotný predaj nízkosírneho stredného destilátu (bez ohľadu na skutočnosť, kto a akým spôsobom tento tovar využije na iný účel ako jeho špecifické spracovanie) predstavuje právny základ pre vznik daňovej povinnosti. Daňová povinnosť však vzniká až pri preukázaní skutočnosti, že nízkosírny stredný destilát bol použitý na iný účel než špecifické spracovanie, viacnásobný predaj tohto tovaru zákon nezaťažuje daňou. Bolo by to v logickom i zákonom rozpore s § 1 ods. 2 zákona o spotrebnej dani z uhl'ovodíkových palív a mazív, pretože podľa tohto zákona sa palivá a mazivá zdaňujú jednorázovo. Týmto nesprávnym výkladom hmotnoprávnych ustanovení zákona č. 316/1993 Zb. v spojitosti s § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. dochádza k neprimeranému rozširovaniu trestnej zodpovednosti za konanie, ktoré nesmeruje k ohrozeniu záujmu chránenému Trestným zákonom (objekt trestného činu, v tomto prípade záujem štátu na správnom vymeraní dane). Prvostupňovému súdu s ohľadom na ustálenú súdnu prax vytkli nedostatočnú aplikáciu § 40 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestov. Vzhľadom na to, že od spáchania skutku, bez zavinenia obvinených, uplynula doba 11 rokov, mali byť tresty uložené pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej zákonom a to prípadne s podmienečným odkladom ich výkonu. Okolnosti prípadu, hodnotenia obvinených a účel trestu takýto postup odôvodňovali. Uvedené skutočnosti boli uplatnené v odvolacom konaní, no druhostupňový súd ich neakceptoval.

Na základe týchto skutočností navrhli, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech všetkých obvinených z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a súčasne, aby zrušil uznesenie krajského súdu a tiež rozsudok okresného súdu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Navyše navrhli, aby podľa § 380 ods. 4 Tr. por. rozhodol o odložení výkonu trestu odňatia slobody obvinených do času právoplatného skončenia dovolacieho konania.

Prokurátor k dovolaniu obvinených v písomnom vyjadrení poukázal na to, že obvinení sa dovolaním s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. domáhajú opätovného hodnotenia dôkazov pre konštatovanie viny alebo nevinu. Navrhoval, aby najvyšší súd odmietol dovolanie pre absenciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2, § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Tr. por., § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por. Zo spisu je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., teda, že dovolanie obvinených nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, prípadne pod iné hmotnoprávne ustanovenie. Len opačný prípad - nesprávna subsumpcia - odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že skutok, tak ako bol ustálený v skutkovej vete, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu skrátenia dane u obvinených S. S. a W. S. formou spolupáchateľstva (podľa § 9 ods. 2 Tr. por.) podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v dobe spáchania skutkov, pretože obvinení S. S. a W. S. spoločným konaním a obvinený O. A. samostatne skrátili daň vo veľkom rozsahu.

Správne postupoval súd prvého stupňa i pri výklade zákona č. 316/1993 Zb. o spotrebnej dani z uhľovodíkových palív a mazív, najmä ustanovení § 4 písm. e/, § 6 ods. 1 písm. d/, ods. 3, § 8 ods. 1 písm. g/. Dôvodne dospel k záveru, že ak daňový subjekt použil nízkosírny stredný destilát na iný účel ako jeho špecifické spracovanie, stáva sa platiteľom príslušnej dane. Pritom predaj tejto komodity jednoznačne v súlade s ďalšími ustanoveniami tohto zákona považoval za využitie na iný účel, ako špecifické spracovanie.

Prvostupňový súd tieto závery v dôvodoch napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu odôvodnil a rovnako tak aj výroky o uložených trestoch, čo považoval za zákonné i odvolací súd.

Na margo obsahovej námietky podaného odvolania týkajúcej sa nevýrazného zníženia uložených trestov pri aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 je potrebné uviesť, že túto námietku nie je možné subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý uplatnili obvinení, a najvyšší súd jej preto nemohol prisvedčiť. Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvineným neboli uložené tresty odňatia slobody výraznejšie pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia. O uložených trestoch odňatia slobody podľa § 148 ods. 5 (trestná sadzba od 5 do 10 rokov), § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. vo výmere 4 rokov nepodmienečne nemožno tvrdiť, že takéto tresty boli uložené mimo trestnú sadzbu ustanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého boli obvinení uznani za vinných. Nepoužitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia pri ukladaní trestu, respektíve jeho nevýrazné použitie, nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Hmotnoprávne ustanovenie § 40 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 (§ 39 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. účinného od 1. januára 2006) o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkýna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery podľa § 31 a § 32 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a nasledujúce (§ 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. a nasl.) a na rozdiel od ustanovení o ukladaní úhrnného a súhrnného trestu podľa § 29, § 35 - § 37, § 41 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (§ 41 - § 44, § 47 Tr. zák. č. 300/2005

Z.z.), ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Napokon najvyšší súd poukazuje aj na ustanovenie § 368 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého dovolanie nemá odkladný účinok. O návrhu obvinených na odklad výkonu uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody nebolo potrebné rozhodovať vzhľadom na nedôvodnosť podaného dovolania.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.